

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **T.L., a.s.**
sídlem [redacted]
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Pecklem
sídlem Italská 27, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 7. 2015, č. j. OÚPSŘ 179/2015-330

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 9. 7. 2015, č. j. OÚPSŘ 179/2015-330, **se zrušuje** pro nezákonnost a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, k rukám Mgr. Martina Peckla, advokáta se sídlem Italská 27, Praha 2, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým byly podle § 117 odst. 5 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), jako nedůvodné zamítnuty jeho námitky proti oznámenému stavebnímu záměru s certifikátem autorizovaného inspektora Ing. Arch. J. P. pro stavbu „Změna dokončené stavby bytového domu – instalace plynových kotlů – alternativní zdroj tepla pro možnou změnu způsobu vytápění v ul. ■■■“.
2. V žalobě žalobce za první namítal porušení ustanovení § 117 stavebního zákona, neboť nebylo ve věci vedeno stavební řízení ve smyslu § 108 a násl. stavebního zákona a § 77 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy energetických odvětví a o změně některých zákonů (energetický zákon), který žalobce považoval za speciální vůči § 117 stavebního zákona.
3. V druhé žalobní námitce žalobce namítl porušení stavebního zákona s ohledem na absenci jeho souhlasu jako účastníka řízení, který měl být opatřen podle § 117 odst. 2 písm. f) stavebního zákona ke stavebnímu záměru a vydanému certifikátu autorizovaného inspektora. Žalobce konstatoval, že je provozovatelem SZTE (soustava zásobování tepelnou energií) v bytovém domě, kterého se stavební záměr týká a je na tuto soustavu napojen. Žalobce jakožto vlastník předmětné soustavy zásobování tepelnou energií a oprávněný z věcného břemene ve smyslu ustanovení § 77 odst. 6 a § 76 odst. 5 písm. b), d) a g) energetického zákona je účastníkem stavebního řízení podle § 109 písm. d) stavebního zákona, neboť jeho práva mohou být prováděním stavby přímo dotčena. Na věci nic nemění, že právo odpovídající věcnému břemeni nebylo zaneseno do katastru nemovitostí, žalobce jako provozovatel, resp. výrobce energie jeho promítnutí musí zajistit do konce roku 2017. Do přípojky umístěné v předmětném bytovém domě musí být v případě změny způsobu vytápění daného objektu zasaženo, a to přinejmenším odpojením od potrubí v bytovém domě, včetně uzavření ventilů a zaslepení přípojky. Dle žalobce stavební záměr takovou změnu způsobu vytápění představuje, neboť v jeho důsledku velmi pravděpodobně dojde k odpojení od SZTE. Podle žalobce odpojením vytápěného objektu od SZTE vzniká v systému řada problémů rázu technického, a tím dojde ke snížení provozuschopnosti z důvodů změny hydraulických parametrů, tedy dojde ke zvýšení měrných teplotních a tlakových ztrát a tyto následky se dotýkají žalobce jako provozovatele SZTE, ale i jako vlastníka SZTE jako celku. Technické dopady odpojení na SZTE jsou potvrzeny i stanoviskem odboru stavebního řádu Ministerstva pro místní rozvoj České republiky ze dne ze dne 4. 3. 2009, na které žalobce odkázal, jakož i posudkem vypracovaným pro objekty v lokalitě Liberec - Františkov, který žalobce předložil již v řízení o námitkách a ke kterému se žalovaný vyjádřil jen obecně. Žalobce zdůraznil, že účastenství osoby ve stavebním řízení je založeno na možnosti přímého dotčení práv prováděním stavby. Soudu předestřel, že stavební úřad a žalovaný s ním jako s účastníkem jednali v jiných stavebních řízeních, jejichž předmětem byla změna způsobu vytápění bytových domů, tato rozhodnutí byla

přezkoumávána i zdejším soudem. V této souvislosti žalobce odkázal např. na rozsudek ze dne 26. 1. 2011, sp. zn. 59 A 68/2010. Žalobce poukázal na to, že jeho účastenství v řízení o změně způsobu vytápění několikrát, ve své judikatuře potvrdil Nejvyšší správní soud. Ten ve svém rozsudku ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 163/2014 - 70, rovněž uvedl, že změna dílce § 109 stavebního zákona s účinností po 31. 12. 2012 nemá na věc vliv. Závěrem žalobce konstatoval, že žalovaný svá tvrzení o tom, že by ve stavebním řízení, pokud by bylo vedeno, neměl postavení účastníka řízení, odůvodnil nedostatečně. V napadeném rozhodnutí pouze odkázal na závěry autorizovaného inspektora obsažené v certifikátu, který vyhotovil.

4. Za třetí žalobce namítal rozpor s právním názorem Nejvyššího správního soudu a zdejšího soudu. Žalobce připomněl, že podle konstantní judikatury je souhlas žalobce nutnou přílohou oznámení stavebního záměru ve věcech změny způsobu vytápění u objektů napojených na SZTE. V této souvislosti označil rozsudek soudu ze dne 24. 2. 2015, č. j. 59 A 19/2014 - 53, kterým soud rozhodnutí žalovaného zrušil v návaznosti na judikaturu Nejvyššího správního soudu. V uvedeném rozsudku soud jednoznačně vyjádřil právní názor ohledně jeho účastenství ve stavebním řízení podle § 109 písm. d) stavebního zákona, bylo-li by vedeno, a vyslovil, že z tohoto důvodu měl být k oznámení stavebního záměru opatřen souhlas žalobce. Pokud se tak nestalo, měl žalovaný posoudit jeho námitky jako důvodné a podle § 117 odst. 5 věty třetí písm. a) stavebního zákona rozhodnout, že oznámení stavebního záměru nemá právní účinky. Klíčovým je pak dle žalobce rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2015, č. j. 8 As 172/2014 - 38, podle kterého, pokud má stavební záměr zasáhnout do rozvodů, na které je stále napojena SZTE, je dána možnost přímého dotčení práv žalobce k SZTE.
5. Podle žalobce nemá tvrzení žalovaného o tom, že jde o alternativní zdroj tepla, jehož součástí není žádné napojení kotlů na domovní rozvody teplé vody, oporu ve spisu. Za prvé podle certifikátu autorizovaného inspektora (str. 4) existují dvě varianty provozu navrženého zdroje tepla. Buď provozovat nový zdroj tepla samostatně nebo provozovat zdroj tepla připojený na stávající domovní rozvody propojené s rozvodným zařízením SCZT. Pravděpodobnou možností je provozovat navržený zdroj tepla bez propojení s rozvodným zařízením SZTE. Dle žalobce je tedy součástí provozování nového zdroje tepla napojení nového zdroje tepla na vnitřní rozvody domu a naopak odpojení SZTE od těchto rozvodů. Žalobce se dovolával § 77 odst. 5 energetického zákona, který výslovně vyžaduje, aby změna způsobu vytápění byla projednána ve stavebním řízení, přičemž součástí změny způsobu vytápění je její napojení nového zdroje na vnitřní rozvody domu a odpojení od SZTE, tyto úkony tedy musí být součástí posouzení stavebním úřadem, resp. autorizovaným inspektorem. Za druhé autorizovaný inspektor musí projektovou dokumentaci posoudit z hledisek § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona namísto stavebního úřadu. Musí tedy posoudit účinky budoucího užívání stavby, tedy včetně jejího napojení na vnitřní rozvody v domě. Napojení stavebního záměru na vnitřní rozvody v domě proto musí být součástí projektové dokumentace. Pokud žalovaný v souladu s tvrzením autorizovaného inspektora uvádí, že součástí řešení stavby není žádné napojení kotlů na domovní rozvody teplé vody, poukazuje na nedostatek projektové dokumentace. Podle žalobce je nutné napojení stavebního záměru na vnitřní rozvody bytového domu považovat za pojmový znak stavebního záměru. Za třetí žalobce zdůraznil, že v námitkách jen poukázal na to, že projektová dokumentace napojení neřeší, což lze považovat za její

nedostatek, který nemůže jít k tíži žalobce. Účelem stavebního záměru je napojení na stávající domovní rozvody a souhlas žalobce se stavebním záměrem měl být opatřen již z tohoto důvodu.

6. Nakonec se žalobce vyjadřoval k příčinné souvislosti mezi stavebním záměrem a odpojením od SZTE. Nesouhlasil se závěrem žalovaného, který v realizaci stavebního záměru a odpojení od SZTE neshledal příčinnou souvislost. Žalobce uvedl, že příčinou následků, které nastanou při odpojení předmětného domu od SZTE, je výstavba plynových kotlů. Bez ní by stavebník odběr tepelné energie SZTE nesnížil, ani daný objekt neodpojil.
7. Podle žalobce je stavební záměr v rozporu s právními předpisy, jak žalobce rozvedl v námitkách, na které odkázal.
8. Ze všech uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci proti žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení.

I. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že nebylo možné předmětnou věc posoudit postupem podle § 117 stavebního zákona, neboť se o dané stavbě mělo vést stavební řízení podle § 108 a násl. stavebního zákona. Dle žalovaného skutečnost, že ustanovení § 77 odst. 5 energetického zákona obsahuje pojem „stavební řízení“ a rovněž je tento pojem uveden v § 117 stavebního zákona u osob, od kterých lze získat souhlas, neznamena, že ve všech případech se musí vést stavební řízení a vydat stavební povolení. Žalovaný argumentuje s § 117 odst. 2 stavebního zákona, ve kterém jsou uvedeny podmínky oprávnění provést stavbu jinak vyžadující stavební povolení na základě oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem. Dle žalovaného lze jednoznačně dospět k závěru, že posouzení stavebního záměru autorizovaným inspektorem je alternativou ke standardnímu stavebnímu řízení a lze ji využít i u těch staveb, u kterých je ze zákona vyžadováno stavební povolení a to i s ohledem na ustanovení § 4 stavebního zákona. Žalovaný především konstatoval, že se jedná o stavbu menšího rozsahu, která bude prováděna dle projektové dokumentace uvnitř bytového domu č. p. 391/6 a bude umístěna v 1. PP a nebude propojena na stávající domovní rozvody. Navržený alternativní zdroj tvoří 3 plynové kondenzační kotle o celkovém výkonu 147 kW na zemní plyn pro vytápění a ohřev TUV, které budou umístěny v samostatných požárně oddělených místnostech nazvaných „Strojovna“ a „Technická místnost“. Zařízení žalobce je umístěno na jiném místě domu než plynové kotle, a to v místnostech nazvaných „Předávací stanice“ v 1. PP bytového objektu. Novým zdrojem tepla nemůže být dotčeno zařízení žalobce a po dobu provádění alternativního zdroje tepla bude zařízení SCZT plně funkční a přístupné žalobci ke kontrole, tudíž tímto nemůže být dotčeno žalobcovo právo odpovídající věcnému břemeni. K námitce absence souhlasu žalobce se stavebním záměrem žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí, kde se touto problematikou podrobně zabýval. Ve svém vyjádření se dále žalovaný zabývá mírou dotčenosti vlastnictví žalobce, potažmo věcného břemene, která je zjevně nulová. Žalovaný konstatuje, že předmětná stavba bude probíhat

pouze uvnitř objektu č. p. x a nebude propojena se stávajícími domovními rozvody tepla, na které je dosud napojeno zařízení žalobce. Žalovaný výslovně uvádí, že na rozdíl od předchozích případů budování nových zdrojů tepla se tento posuzovaný případ liší v tom, že součástí tohoto stavebního záměru je pouhé vybudování alternativního zdroje tepla, aniž by došlo k napojení na stávající vnitřní rozvody topného systému v předmětném objektu. Předmětná stavba se na vnitřní rozvody tepla nenapojuje, což vyplývá z oznámení stavebního záměru a z oznámení je zcela zřejmé, že nedojde k odpojení stávajícího zdroje tepla SZTE od domovních rozvodů. Na základě těchto skutečností nemůže být žalobce přímo dotčen na svých právech k SZTE a nemůže mu tak vzniknout právo být informován o tom, kde bude probíhat provedení alternativního zdroje tepla. Navržené stavební řešení nemůže ovlivnit ani ohrozit fungování celé SZTE. K námitce žalobce, ve které poukazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, žalovaný konstatuje, že se týkala jiného stavebního řešení s napojením na vnitřní rozvody v objektu, na které bylo napojeno zařízení žalobce, o což v tomto případě nejde. Žalovaný v závěru vyjádření konstatoval, že všemi argumenty žalobce ohledně možného dotčení jeho práv se podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III. Replika žalobce

10. Žalobce v replice kontroloval tím, že žalovaný ve svém vyjádření nevyvrátil žalobcovi argumenty. Žalobce zopakoval důvody, pro které měl být účastníkem řízení podle § 109 písm. d) a e) stavebního zákona. Konstatoval, že vlivem odpojení předmětného objektu od SZTE dochází k řadě problémů technického rázu, jako je snížení provozuschopnosti či zvýšení měrných teplotních nebo tlakových ztrát. Uvedené technické problémy se dotýkají zejména vlastnického práva žalobce k SZTE jako celku a vyvolají tak nutnost přestavby SZTE

či minimálně příslušné větve. Totožné problémy jako konečné odpojení SZTE působí i dočasná odstávka. Zároveň platí, že odstávka neznamená konečné odpojení domu od SZTE jako celku, když na straně žalobce je připravenost k opětovnému napojení domu. Vzhledem k těmto skutečnostem by měl být žalobce informován o tom, jakým způsobem probíhalo či bude probíhat napojení nové plynové kotelny na stávající rozvody v bytovém domě, na které byla SZTE napojena. Nezahrnutí způsobu propojení zdroje tepla označeného jako alternativní na vnitřní rozvody domu do projektové dokumentace je jejím nedostatkem, neboť bez posouzení napojení nelze posoudit budoucí účinky stavebního záměru a tak ani potenciální dotčení subjektů způsobené prováděním stavby. Napojení stavebního záměru na vnitřní rozvody bytového domu lze považovat za pojmový znak stavebního záměru a dle žalobce není možné jakékoliv budoucí provozování stavebního záměru bez napojení

na vnitřní rozvody bytového domu. Žalobce setrval na tom, že pokud nebyl vyžádán jeho souhlas se stavebním záměrem, měl žalovaný rozhodnout tak, že oznámení stavebního záměru nemá právní účinky.

IV. Zjištění ze správního spisu

11. Ze správního spisu předloženého žalovaným zjistil soud tyto rozhodné skutečnosti:

12. Podle správního spisu mělo dojít ke změně dokončené stavby bytového domu – instalace plynových kotlů – alternativní zdroj tepla pro možnou změnu způsobu vytápění v ul. ■■■.
13. Stavebník předložil k posouzení projektovou dokumentaci stavby autorizovanému inspektorovi Ing. Arch. J. P., který podle § 117 odst. 3 stavebního zákona vystavil certifikát č. j.: JP_29042015 ze dne 29. 2. 2015, ve kterém konstatoval, že stavba je navržena v souladu s požadavky uvedenými v ustanovení § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona. Navrhovaným zdrojem tepla jsou tři plynové kondenzační kotle umístěné v 1. PP objektu č. p. ■■■ v samostatných místnostech popsané v projektu jako „Strojovna“ tvořící oddělený požární úsek. Zdroj tepla je navržen tak, že technologické zařízení bude ukončeno uzavíratelnými ventily před místem možného budoucího propojení nového zdroje tepla se stávajícími domovními potrubními rozvody vytápění a TUV, které jsou připojeny na zdroj SCZT. Podle autorizovaného inspektora součástí navrhovaných prací nebude odpojení stávajícího zdroje tepla SCZT od domovních rozvodů. Podle osvědčení autorizovaného inspektora projektová dokumentace stavby neuvádí, jak bude budoucí stavba provozována z hlediska ustanovení energetického zákona. Podle certifikovaného inspektora je pravděpodobnou možností a řešením provozovat nový zdroj tepla samostatně, tedy zdroj by nebyl propojen s rozvodným zařízením SCZT. Tato situace může nastat, až po budoucím odpojení SCZT poskytovatelem tepla na základě ukončení smluvního vztahu o dodávce tepla nebo z jiného důvodu, který povede k odpojení SCZT podle § 77 odst. 6 energetického zákona. Nad rámec posuzované dokumentace se autorizovaný inspektor zabýval možným budoucím propojením nového alternativního zdroje se stávajícími domovními rozvody, na něž by již nebylo připojeno zařízení SCZT a možností uvedení nového zdroje tepla do provozu. Dle autorizovaného inspektora propojení s domovními rozvody, které jsou ve vlastnictví stavebníka, je zcela možné bez dalších veřejnoprávních kroků v souladu s § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona a uvedení nového zdroje tepla do provozu by bylo v souladu s § 77 odst. 6 energetického zákona. Prováděním předmětné stavby nebude dotčeno technologické zařízení SCZT umístěné v prostoru „Předávací stanice“ v 1. PP bytového objektu. Předmětná stavba bude probíhat v samostatných místnostech „Strojovna“ v objektu č. p. x a po celou dobu stavby bude zařízení SCZT plně funkční a přístupné provozovateli.
14. Dne 30. 4. 2015 autorizovaný inspektor doručil stavebnímu úřadu oznámení stavebního záměru s certifikátem autorizovaného inspektora. V oznámení autorizovaný inspektor specifikoval stavební záměr, kterým je trvalá stavba – stavební úpravy bytového domu ulice ■■■. Předmětem posuzované dokumentace je nový alternativní zdroj tepla pro možnou budoucí změnu způsobu vytápění. Nový zdroj tepla nebude propojen se stávajícími domovními rozvody tepla. Navrhovaným zdrojem tepla jsou tři plynové kondenzační kotle umístěné v 1. PP objektu č. p. ■■■ v samostatných místnostech nazvaných „Strojovna“. Topné rozvody alternativního zdroje tepla vedené pod stropem suterénu budou ukončeny uzavíracími armaturami. Nový zdroj tepla nebude fyzicky propojen se stávajícími domovními topnými rozvody, které jsou napojeny na SCZT. Stavební úřad dne 11. 5. 2015 vyvěsil na úřední desce oznámení stavebního záměru „Změna dokončené stavby bytového domu – instalace plynových kotlů – alternativní zdroj tepla pro možnou změnu způsobu vytápění v ul. ■■■“.
15. Žalobce podal proti stavebnímu záměru námitky podle § 117 odst. 4 stavebního zákona dne 10. 6. 2015. Žalobce namítá tu skutečnost, že nebyl opatřen jeho souhlas podle § 117 odst. 2

písm. f) stavebního zákona, i když stavebník není rozhodnut, jakou technickou variantu při realizaci stavby zvolí a dále, že předmětný záměr je v rozporu s právními předpisy. Žalobce v námitkách uváděl důvody nesouhlasu s navrhovanou stavbou a v závěru poukázal na neúplnost projektové dokumentace.

16. Rozhodnutím ze dne 9. 7. 2015, č. j. OÚPSŘ 179/2015-330, žalovaný námitky žalobce podle § 117 odst. 5 písm. b) stavebního zákona zamítl jako nedůvodné. V odůvodnění daného rozhodnutí žalovaný shrnul námitky žalobce proti oznámení stavebního záměru. Žalovaný přezkoumal námitky v rozsahu § 117 odst. 4 stavebního zákona. A dospěl k závěru, že námitky žalobce byly sice podány včas, ale byly podány osobou, která k jejich podání zjevně nebyla oprávněna. Z tohoto důvodu námitky žalovaný zamítl. Dále se v odůvodnění žalovaný rozsáhle zabývá oprávněností osob podat námitky proti oznámení stavebního záměru a rozsahem přezkumu těchto námitek žalovaným. V případě námitek vznesených osobou, od které autorizovaný inspektor nevyžadoval dokladování souhlasu se stavbou, posuzuje žalovaný pouze tu skutečnost, zda souhlas této osoby měl či neměl být dokladován k oznámení stavebního záměru a přiloženého certifikátu autorizovaného inspektora. Žalovaný nemůže zkoumat věcnou správnost řešení stavby či nahrazovat posouzení věci autorizovaným inspektorem. Žalovaný se dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně zabýval aplikací ustanovení § 109 stavebního zákona, kdy je k účastenství vyžadováno splnění dvou podmínek, a to splnění podmínky vlastnictví či jiného práva majetkové povahy ke stavbě či pozemku a druhou podmínkou je podmínka přímého dotčení práv k nemovitostem prováděním stavby. Žalovaný v dané věci ohledně přímého dotčení práv žalobce konstatoval, že pouhá přítomnost vlastnictví k zařízení SCZT v předmětném domě bez zjištění alespoň nějaké objektivní relevantní míry přímé dotčení vlastnictví žalobce prováděním předmětné stavby nezakládá právo, aby bylo pohlíženo na žalobce jako na účastníka řízení podle § 109 stavebního zákona. Žalovaný vycházel z certifikátu, kde se přímou dotčeností žalobce detailně zabýval i autorizovaný inspektor. Předmětná stavba bude probíhat uvnitř objektu v místnosti nazvané „Strojovna“, po dobu stavby bude zařízení CZT plně funkční a přístupné jeho provozovateli. Podle posuzované projektové dokumentace prováděním navrhované stavby nebude nijak dotčeno technologické zařízení CZT umístěné v prostoru „Předávací stanice“ v 1. PP bytového objektu. Vzhledem k tomu, že obě zařízení jsou umístěna v jiných částech domu, žalovaný dospěl k závěru vycházející z oznámení stavebního záměru, že žalobce by zjevně nebyl účastníkem stavebního řízení, pokud by bylo vedeno. Dále se v odůvodnění rozhodnutí zabýval žalovaný otázkou, zda bude předmětný stavební záměr propojen se stávajícími rozvody tepla. Žalovaný z podkladů zjistil, že předmětný stavební záměr bude umístěn v 1. PP objektu SNP 391/6 a nebude propojen se stávajícími domovními rozvody tepla. Z této skutečnosti vyplývá, že předmětnou stavbou nedojde k zásahu do zařízení žalobce, nevyvolá potřebu jeho přemístění či odstranění, neboť zařízení jsou umístěny v jiných částech objektu. Plynové kotle nebudou napojeny na domovní rozvody teplé vody. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud je součástí řešení stavby dle doložení dokumentace i napojení nově instalovaných kotlů na stávající rozvody teplé vody, na které je současně napojeno i zařízení žalobce, musí být doložen i souhlas žalobce ke stavebnímu záměru. Podle žalovaného o takový případ u žalobce nejde, neboť si stavebník rozhodl zřídit alternativní zdroj tepla, kdy nejprve získá veřejnoprávní oprávnění podle stavebního zákona pro vlastní instalaci plynových kotlů. Možné další stavební kroky není možné předjímat, proto také nemohou být předmětem přezkumu žalovaným. V závěru odůvodnění

napadeného rozhodnutí se žalovaný zabývá postavením žalobce z hlediska ustanovení § 109 písm. a), b), c), d), e) f) a g) stavebního zákona.

V. Posouzení věci soudem

17. Podanou žalobu soud projednal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Napadené rozhodnutí a řízení mu předcházející soud přezkoumal v mezích žalobních bodů, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Na úvod soud připomíná, že žalobami žalobce týkajícími se problematiky účastenství ve stavebním řízení ohledně změny stavby – změna způsobu vytápění objektu odpojením od žalobcovy SZTE a zřízení nového zdroje vytápění – plynové kotelny, se zabýval opakovaně. Nejednalo se přitom pouze o přezkum rozhodnutí žalovaného o zamítnutí námitek podle § 117 odst. 5 písm. f) stavebního zákona, ale také o přezkum vydaných stavebních povolení či o přezkum procesních rozhodnutí stavebního úřadu nebo žalovaného ohledně účastenství žalobce v probíhajících stavebních řízeních. Zbývá dodat, že v minulosti bylo řešeno také účastenství žalobce v řízení o dodatečném povolení stavby plynové kotelny. (srov. závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 120/2013-19, rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
19. Také podstatou nynějšího sporu je zodpovězení otázky, zda by žalobce měl jinak postavení účastníka stavebního řízení ve smyslu § 109 stavebního zákona a měl být proto vyžádán jeho souhlas se stavebním záměrem podle § 117 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, a zda jím podané námitky proti oznámenému stavebnímu záměru byly důvodné či nikoli ve smyslu § 117 odst. 4 stavebního zákona. Soud zdůrazňuje, že pouze tato otázka byla předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného. Předmětná věc se přitom liší od dříve řešených případů tím, že oznámený stavební záměr spočívá v instalaci plynových kotlů jako alternativního zdroje tepla, který nebude fyzicky propojen se stávajícími domovními topnými rozvody napojenými na SCZT.
20. Podle § 117 odst. 2 písm. f) stavebního zákona, ve znění zákona č. 39/2015 Sb., účinného od 1. 4. 2015, chce-li stavebník provést stavbu na základě oznámení stavebního záměru stavebnímu úřadu autorizovaným inspektorem, který posoudil projektovou dokumentaci stavby a k oznámení připojil certifikát, musí mj. předložit souhlasy osob, které by byly jinak účastníky stavebního řízení podle § 109 stavebního zákona, s oznamovaným stavebním záměrem, přičemž dle § 117 odst. 3 stavebního zákona platí, že souhlas těchto osob musí být vyznačen v rozhodující výkresové části projektové dokumentace stavby.
21. Z § 117 odst. 4 stavebního zákona vyplývá, že osoby, které by jinak byly účastníky stavebního řízení podle § 109 stavebního zákona a jejichž souhlas nebyl vyžádán, mohou podat ve lhůtě 30 dnů od vyvěšení oznámení stavebního záměru na úřední desce stavebního úřadu proti oznámenému stavebnímu záměru námitky, a to pouze z důvodu, že jejich souhlas nebyl opatřen; k jiným námitkám se nepřihlíží.

22. O podaných námitkách rozhoduje podle § 117 odst. 5 stavebního zákona správní orgán, který by byl jinak příslušný k odvolání proti stavebnímu povolení. Přezkoumá oznámení stavebního záměru z hlediska souladu s právními předpisy a rozhodne buď o tom, že oznámení nemá právní účinky, jestliže oznámený stavební záměr je v rozporu s právními předpisy, nebo podané námitky zamítne pro nepřípustnost nebo pro nedůvodnost.
23. Účastenství ve stavebním řízení definuje § 109 stavebního zákona, ve znění zákona č. 350/2012 Sb., účinného od 1. 1. 2013 tak, že *účastníkem stavebního řízení je pouze*
- a) stavebník,*
 - b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem,*
 - c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno,*
 - d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena,*
 - e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno,*
 - f) ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno,*
 - g) osoba, o které tak stanoví zvláštní právní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí.*
24. Žalobce konkrétně tvrdil důvody svého účastenství dle písm. b), d) a e) uvedeného ustanovení. K tomu soud uvádí, že již v minulosti odůvodnil, že žalobce nemůže být účastníkem ve smyslu § 109 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, neboť jeho SCZT, která je nepochybně stavbou ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona, se popisovaná změna stavby netýká. V úvahu tedy přichází jeho účastenství z titulu vlastnictví SCZT, jejíž část se nachází na pozemku, na kterém má být změna stavby prováděna; kromě toho žalobci svědčí na základě § 76 odst. 5 a § 77 odst. 6 energetického zákona práva odpovídající věcnému břemenu k předmětnému domu, tedy stavbě, které se změna týká. Klíčovou tak zůstává otázka přímé dotčenosti žalobcových práv.
25. Pokud zdejší soud přezkoumával rozhodnutí žalovaného o zamítnutí námitek žalobce jako vlastníka a provozovatele SZTE proti oznámeným stavebním záměrům spočívajícím ve změně způsobu vytápění bytových domů – změna způsobu vytápění objektu jeho odpojením od žalobcovy SZTE a zřízení nového zdroje vytápění – plynové kotelny, vycházel konstantně ze závěrů Nejvyššího správního soudu uvedených v rozsudku ze dne 18. 9. 2014, č. j. 7 As 162/2014-34, které Nejvyšší správní soud zopakoval i ve svých dalších

rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 As 130/2014-29 nebo ze dne 2. 2. 2015, č. j. 8 As 172/2014-35, ze dne 22. 4. 2015, č. j. 2 As 170/2014-54, či naposledy např. ze dne 30. 7. 2015, č. j. 9 As 249/2014-56.

26. Nejvyšší správní soud ve výše uvedených rozsudcích dospěl k závěru, že pokud má předmětná stavba zasáhnout do stávajících rozvodů v domě, na které je současně napojeno SZTE, které může být napojením jiného zdroje tepla ovlivněno, případně při chybném postupu dokonce i poškozeno, je zde potencionální přímé dotčení provozovatele SZTE na jeho právech. Nejvyšší správní soud konstatoval, že v řízení o námitkách podle § 117 odst. 4 stavebního zákona správní orgán musí posuzovat potencionální přímé dotčení práv. Nejvyšší správní soud spatřuje toto dotčení v tom, že stavební záměr má zasáhnout do rozvodů, na které je napojena SZTE. Ve výše uvedených rozsudcích bylo vysloveno, že zásadním z hlediska účastenství a vyžádání souhlasu osob podle § 117 odst. 2 písm. f) stavebního zákona je skutečnost, zda předmětná stavba bude napojena na SZTE či nikoliv. A to jako skutečnost odlišující případy účastenství žalobce od případů, kdy byla žalobcova SZTE již od domovních rozvodů odpojena a dodávka tepelné energie do bytového domu prostřednictvím žalobcovy SZTE byla již ukončena (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2014, č. j. 9 As 101/2013-27, a ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 As 120/2013-19).
27. Jak soud předdeslal, právě projednávaná věc se od dříve řešených případů změny způsobu vytápění vybudováním nového zdroje vytápění odlišuje tím, že změna stavby spočívá v instalaci plynových kotlů navržených jako alternativní zdroj tepla, který nebude fyzicky propojen se stávajícími domovními topnými rozvody napojenými na SCZT.
28. V oznámení stavebního záměru autorizovaný inspektor konstatuje, že navrhovaným zdrojem tepla jsou tři plynové kondenzační kotle umístěné v 1. PP objektu č. p. x v samostatných místnostech popsanych v projektu jako „Strojovna“ tvořící oddělený požární úsek. V projektové dokumentaci je stanoveno, že předmětnou stavbou se rozumí zřízení nového alternativního zdroje s plynovými kotli s celkovým výkonem 147 kW v 1. PP bytového domu č. p. x. Dle projektové dokumentace stávající přívod tepla do budovy SCZT bude odpojen uzavřením armatur na přívozech z předávací stanice do budovy. V dokumentaci bylo zdůrazněno, že případné napojení alternativního zdroje tepla na topný systém budovy není součástí projektové dokumentace a není předmětem žádosti o povolení alternativního zdroje, což konstatoval i autorizovaný inspektor v certifikátu. Případné napojení alternativního zdroje tepla na topný systém budovy bude řešeno samostatným postupem dle aktuálnosti potřeby využití alternativního zdroje. Z certifikátu č. j. JP_29042015 autorizovaného inspektora vyplývá, že součástí navrhovaných stavebních úprav není odpojení stávajícího zdroje tepla SCZT od domovních rozvodů. Podle osvědčení autorizovaného inspektora projektová dokumentace stavby neuvádí, jak bude budoucí stavba provozována z hlediska ustanovení energetického zákona. Podle certifikovaného inspektora je pravděpodobnou možností a řešením provozovat nový zdroj tepla samostatně, tedy zdroj by nebyl propojen s rozvodným zařízením SCZT. Tato situace může nastat až po budoucím odpojení SCZT poskytovatelem tepla na základě ukončení smluvního vztahu o dodávce tepla nebo z jiného důvodu, který povede k odpojení SCZT podle § 77 odst. 6 energetického zákona.

29. Podle zmíněného certifikátu a projektové dokumentace bude odpojen stávající přívod tepla z SCZT do budovy uzavřením armatur na přívodech z předávací stanice do budovy. Ačkoli autorizovaný inspektor zdůraznil, že součástí navrhovaných stavebních úprav není odpojení stávajícího zdroje tepla (žalobcovy SCZT) od domovních rozvodů, následným odpojením se v certifikátu zabývá a počítá s ním. Je tedy zřejmé, že tzv. „alternativní zdroj tepla“ nebude vybudován pouze za účelem, aby sloužil jako zdroj záložní a byl bez jakéhokoli dalšího užití. Již z oznámení stavebního záměru vyplývá, že účelem stavby je změna dokončené stavby bytového domu – instalace plynových kotlů – alternativní zdroj tepla pro možnou změnu způsobu vytápění ulice ■■■. Změnou způsobu vytápění jistě není myšleno jen umístění stávajícího zdroje tepla vedle nového zdroje, který bude sloužit pouze jako záloha. Je zřejmé, že půjde též o nahrazení stávajícího zdroje tepla plynovými kotli jako novým zdrojem. Přestože autorizovaný inspektor v oznámení tvrdí, že zařízení nebude fyzicky propojeno se stávajícími domovními topnými rozvody napojenými na SCZT, v certifikátu zdůrazňuje úsporu na nákladech na vytápění a ohřev TUV v důsledku využití plynové kotelny oproti zdroji SCZT, a to s odkazem na projektovou dokumentaci.
30. Přesně takovým případem, kdy má být plynová kotelna vybudována jako zdroj alternativní (vybudování alternativního zdroje vytápění a ohřevu TUV za účelem možné budoucí změny ve způsobu vytápění bytového domu bez současného napojení tohoto zdroje tepla na stávající rozvody v domě), se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 As 73/2016-27. V uvedeném rozsudku vyjádřil Nejvyšší správní soud přesvědčení, že není žádných pochyb o tom, že u nového zdroje tepla se předpokládá jeho konkurence se stávajícím způsobem vytápění a je zcela zřejmé, že dojde k nahrazení stávajícího zdroje tepla zdrojem novým, i když je nazván jako „alternativní“. Dle Nejvyššího správního soudu *„Za takové situace nelze tvrdit, že jistý mezistupeň tohoto bezpečně zjištěného výsledného záměru, kdy vybudovaný zdroj „čeká“ na své připojení, se dosud stěžovatele netýká a nemůže jím dojít k přímému dotčení na jeho právech. V konečném důsledku proto nejde o situaci odlišnou od výše judikaturou řešených případů, kdy ke stavebním změnám docházelo za stávajícího připojení k soustavě stěžovatele a součástí záměru bylo i připojení k rozvodům v domě“*. Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že i když je stavební záměr rozdělen na jednotlivé fáze jeho realizace a neřeší tak napojení na stávající rozvody, musí být žalovaný při vypořádání námitek vždy veden také úvahami, zda projektová dokumentace skutečně osvědčuje rozsah a vymezení stavby. Musí se zabývat způsobem užití stavby v budoucnu a v závislosti na způsobu užití určit, které osoby by jinak byly účastníkem řízení podle § 109 stavebního zákona. Hlavním smyslem tedy je, že není možné posuzovat účastenství, potažmo udělení souhlasu podle § 117 odst. 4 stavebního zákona, zcela odděleně v rámci vymezení stavby stavebníkem. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žalovaný v posuzovaném případě nebyl oprávněn nijak přezkoumávat ověření účinků budoucího užití stavby autorizovaným inspektorem, ale jeho úkolem bylo posoudit, zda stavební záměr popsáný v oznámení může být užit k účelu, který je popsán v projektové dokumentaci. Podle Nejvyššího správního soudu je zásadní, že v oznámení o změně stavebního záměru byla stavba popisována jako změna dokončené stavby bytového domu – instalace plynových kotlů. Nejvyšší správní soud poukázal na tu skutečnost, že zřejmým účelem stavby nebylo vybudovat zdroj tepla jako záložní ke stávajícímu zdroji tepla, který nadále bude stavebník užívat. Nejvyšší správní soud označil zamýšlený alternativní zdroj jako „konkurující“ k současnému způsobu vytápění s cílem jej nahradit. Proto dospěl k závěru, že *„V konečném důsledku proto nejde o situaci odlišnou od výše judikaturou řešených*

případů, kdy ke stavebním změnám docházelo za stávajícího připojení k soustavě stěžovatele a součástí záměru bylo i připojení k rozvodům v domě.“

31. Od vyslovených závěrů není důvod se ve skutkově shodném případě odchýlit. Soud tedy ve stručnosti konstatuje, že ze spisu zcela jasně vyplývá, že alternativní zdroj tepla nebude vybudován pouze za účelem, aby sloužil jako zdroj záložní, ale aby v budoucnu případně zcela nahradil stávající zdroj vytápění provozovaný žalobcem. Nahrazení stávajícího zdroje novým zdrojem tepla, a to konkrétně plynovými kotli, vede k přímému dotčení práv žalobce, jak konstatoval Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku. Nelze totiž pominout skutečný výsledný záměr stavebníka změnit způsob vytápění v předmětném domě a předpoklad užívání plynové kotelny v budoucnu. Je tedy naplněna i druhá podmínka účastenství žalobce ve smyslu § 109 písm. d), resp. e) stavebního zákona ve stavebním řízení o změně způsobu vytápění vybudováním plynové kotelny (byť v certifikátu a oznámení autorizovaného inspektora označené jako zdroj vytápění alternativní), a to podmínka přímého dotčení žalobcových práv. Soud zdůrazňuje, že předpokladem účastenství v řízení je pouhá potencialita přímého dotčení práv.
32. Pokud by tedy určitá osoba mohla být stavebním záměrem přímo dotčena ve svých právech podle § 109 písm. d), potažmo e) stavebního zákona, musí být podle § 117 odst. 1 písm. f) vyžádán její souhlas. Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce nebyl opatřen, měly být jeho námitky posouzeny jako důvodné a žalovaný měl podle § 117 odst. 5 stavebního zákona rozhodnout o tom, že oznámení nemá právní účinky, neboť je v rozporu s právními předpisy.
33. S ohledem na to, že předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného bylo právě a jediné posouzení přípustnosti podaných námitek proti oznámenému stavebnímu záměru a žalovaný nebyl oprávněn zabývat se jinými námitkami žalobce, není na místě, aby se soud k vznesené žalobě věcně zabýval posouzením toho, zda bylo možné shora označenou stavbu projednat postupem dle § 117 stavebního zákona.
34. K argumentům žalobce o škodlivých následcích vybudování plynových kotlů z hlediska fungování SZTE soud uvádí, v těchto okolnostech nelze spatřovat důvody, pro které by bylo třeba považovat žalobce za účastníka stavebního řízení. Jak již dříve zdejší soud i Nejvyšší správní soud judikovaly, ve stavebním řízení není na místě řešit otázky týkající se vlivu změny způsobu vytápění v bytovém domě na snížení účinnosti žalobcovy SZTE, ekonomiky jejího provozu a ochrany investic žalobce do jeho rozvodných tepelných zařízení a zdrojů tepelné energie. Soud proto ani nedoplnil dokazování stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj, ani žalobcem označeným posudkem, které se týkaly vlivu odpojení objektů na žalobcovu SZTE, neboť je považoval s ohledem na vyslovené závěry za nadbytečné. Stejně tak soud neprováděl dokazování žalobcem označenými spisy zdejšího soudu a specifikovaným rozhodnutím žalovaného, neboť tyto podklady se vztahovaly ke skutečnostem, které nebyly mezi účastníky sporné, a nebylo je třeba pro potřeby posouzení žalobních bodů zjišťovat.
35. Stejně tak se soud nemohl zabývat námitkami možného rozporu stavebního záměru s právními předpisy. Tyto dílčí právní závěry byly opakovaně a probovány Nejvyšším správním soudem ve shora citovaných rozsudcích.

V. Závěr soudu a náklady řízení

36. Ze shora uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s., který bude v dalším řízení vysloveným právním názorem soudu vázán.
37. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem žalobce vyjádřil souhlas a žalovaný nevyjádřil ve stanovení lhůtě svůj nesouhlas.
38. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Ve věci byl úspěšný žalobce, má tak právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
39. Ty byly v jeho případě tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu ve výši 3 000 Kč a odměnou a náhradou hotových výdajů jeho zástupce. Odměna zástupce činí za dva úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby) v hodnotě 3 100 Kč za jeden úkon [§ 1 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] celkem částku 6 200 Kč. Náhrada hotových výdajů pak sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se nárok o částku odpovídající této dani, která činí 1 428 Kč. Soud nepovažoval odměnu a hotové náklady na právní úkon podání repliky za účelně vynaložené náklady žalobce, neboť replika obsahovala zopakování a zdůraznění skutečností již namítaných v žalobě a nepřinesla do věci nic nového. Soud uložil žalovanému, aby náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce, v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro

výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 6. února 2018.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu